

Innehåll

Förord	4
Halleluja 2 *	8
Halleluja 4	8
Halleluja 7	9
Halleluja 9	9
PSALITE DEO ! – Prisa din Gud	10
Omkväde	10
Allenast hos Gud	12
LITANIOR	16
KYRIE ELISON – Herre, förbarma dig.	17
O CHRISTE AUDI NOS – Herre, hör vår bön.	18
Det tänds i våra liv	19
Jesus Guds Son	19
Jesus Guds Son	20
JUBILATE, SERVITE! – Jubla inför Herren!.	22
UBI CARITAS ET AMOR –	24
Där barmhärtighet och kärlek bor	24
Ät mitt bröd	26
DONA NOBIS PACEM – Ge oss din frid.	28
Min frid jag lämnar	30
Bli kvar här och vaka	32
Stanna här och vaka med mig	34
Själva mörkret.	36
Jesus, tänk på mig.	37
AGNUS DEI – O Guds lamm	38
Ge oss din frid, o Herre.	39
Nu låter du din tjänare	40
Prisa din Gud (sångstämmor, se sid. 10)	41
Han lever! (sångstämmor, se sid. 14)	42
Ge oss av din frid (sångstämmor, se sid. 28).	43
Min frid jag ger er (sångstämmor, se sid. 30)	43
Ge oss din frid (sångstämmor, se sid. 39)	43

Copyright © Ateliers et Presses de Taizé.

Artikelnummer: 8613

ISMN: 979-0-66161-006-9

Wessmans Musikförlag AB

www.wessmans.com

Förord

Brödraskapet i Taizé

Taizé är en liten by, gömd bland kullarna i östra delen av Frankrike, inte långt från staden Cluny. Sedan 1940 är den platsen för en ekumenisk brödragemenskap. Bröderna har som centrum för det liv de lever tillsammans, de tre dagliga bönegudstjänsterna. I dag är Taizé en plats, till vilken besökare i alla åldrar, med skiftande bakgrund och från hela världen, gör pilgrimsresor för att tillsammans med bröderna leva en tid i bön och meditation.

Broder Roger kom första gången till Taizé 1940, 24 år gammal. Hans dröm var att bilda en kommunitet »med Kristus och evangeliet som grund«, och han valde att göra detta i ett område, som under dessa år var starkt präglad av mänskligt lidande. Det var krig och hans hus blev en tillflykt för flyktingar, speciellt judar, som flydde undan den nazistiska ockupationsmakten. Efter att ha levt ensam i två år fick han sällskap av de första bröderna. Och 1949, när de var sju bröder, överlät de sig till ett liv i celibat och gemenskap. År efter år har andra bröder avlagt samma klosterlöften. Från början bestod kommuniteten av bröder från olika protestantiska kyrkor, idag ingår även många katoliker i gemenskapen. Taizé är alltså en högst ekumenisk kommunitet. Den är också internationell. De c:a 80 bröderna representerar ett 20-tal länder, bl.a. Sverige. Samtliga bröder vistas inte samtidigt i Taizé. Några bor i små grupper bland fattiga människor i olika världsdelar. Sedan 1966 har medlemmarna i ett katolskt systraskap tagit ansvar för en stor del av det praktiska arbetet med att ta emot besökarna i Taizé.

Taizés kallelse är att arbeta för gemenskap mellan alla människor. Ända från början har kommuniteten haft som mål försoning i den splittrade kristna kyrkan. Men bröderna har inte endast de kristnas försoning som mål; försoningen berör hela mänskligheten eftersom Kyrkan vill vara ett hem för alla.

Taizé och ungdomsrörelsen

Under de första 20 åren levde kommuniteten relativt isolerat. Så småningom kom fler och fler ungdomar till byn i ständigt växande skaror. Under större delen av året kommer besökare från en rad olika länder för att delta i veckosamlingar. Ungdomarna går in i kommunitetens böneliv, och i samtalsgrupper delar man livets djupaste angelägenheter med varandra. Tydligt är att ungdomar i hela världen söker efter vägar till ett förnyat liv i bön och handling på den egna hemorten. Några kommer till Taizé för att söka retreatens stillhet och tystnad. Men arbetet är inte begränsat till enbart Taizé. Genom möten och besök av bröder sprids målsättningen till många länder och kontinenter. På detta sätt kan varje år hundratusentals få del av Taizé-budskapet. Men Taizé har alltid vägrat att skapa en »rörelse« utan i stället accentuerat vars och ens uppgift att leva som kristen i den egna lokala situationen.

Varje år skriver broder Roger ett brev där han föreslår konkreta möjligheter till handling och ger några grundläggande referenspunkter, till vilka man kan återvända hela livet. Dessa brev, som han skriver på egen hand eller tillsammans med en grupp i Taizé eller under längre besök i Indien, Afrika eller Latinamerika publiceras i slutet av varje år i samband med ett »Europamöte«. Dessa möten samlar upp till 100 000 unga människor i någon större europeisk stad för fem dagars bön och meditation.

Musiken i Taizé

Under åren har musikstilen i Taizé genomgått en stark utveckling. Det växande antalet unga människor med skilda modersmål, kulturell och social bakgrund som besöker Taizé har ställt nya krav på musiken. Med hjälp av kompositören, kyrkomusikern och Taize-vännen Jacques Berthier, Paris, har man lyckats möta de nya behoven med en musikstil som kännetecknas av korta musikaliska element, tonalt eller modalt hållna, som är lätta att memorera för vem som helst. Till dessa enkla delar kan sedan fogas försångarpartier, kör- och instrumentalstämmor. Allt håller en hög musikalisk kvalitet trots sin enkelhet. Efter Jacques Berthiers bortgång har Joseph Gelineau gjort tonsättningar för kommunitetens gudstjänstliv.

I den internationella miljö som Taizé utgör har man för församlingsrefrängerna till en början valt enkla texter på latin och under senare år behållit originaltexter på bl.a. engelska, franska, tyska, spanska och kyrkslaviska. Latinet utgör på ett sätt neutral mark, ett språk som inte favoriserar någon nationalitet framför en annan. Det bjuder inte heller några större uttalssvårigheter.

Det mål mot vilket musiken pekar är bön och särskilt den gemensamma bönen, vare sig det är i den lilla gruppen, i församlingsgudstjänsten eller i större samlingar.

Sättet att upprepa korta bönesånger har djupa rötter i kristen tradition: former som Jesusbönen bland de ortodoxa fäderna och rosenkransen inom romerska kyrkan. Detta sätt att be kan främja den slags inre samling som tillåter vår ande att vara mer öppen och mottaglig för det väsentliga.

Mer information

På kommunitetens hemsida finns mer information: www.taize.fr

Adress: Taizé Community, F-71250 Cluny France. Tel +33 385 50 30 30

Praktiska anvisningar

De flesta av sångerna presenteras dels i en tvåstämmig sats för lika röster, dels i en fyrstämmig för blandad kör. De tvåstämmiga satserna kan även sjungas i blandad kör (kvinnor – män). I en av sångerna (Där barmhärtighet . . . bör detta vara huvudalternativet. Vill man reducera de fyrstämmiga satserna till tvåstämmighet väljer man sopran- och basstämmorna.

I samtliga soloverser bör man om möjligt växla mellan kvinnlig och manlig solist.

Texten till många av sångerna är hämtad från Psaltaren. Några (t.ex. Prisa din Gud) har både text och musik utskrivna till samtliga verser. Halleluja-refrängerna kan kombineras med en lovpsalm ur Psaltaren. De kan t.ex. användas efter textläsningen i högmässan eller fristående i andra typer av gudstjänster. Försångarens intonation sjungs endast första gången.

De nya gudstjänstordningarna ger tillfälle att fritt utforma Kyrkans allmänna förbön. Avdelningen med Kyrie-refränger ger här många möjligheter. Många av de övriga sångerna är tänkta för sång under kommunionen i måltiden. (T.ex. Ät mitt bröd . . . , Där barmhärtighet . . .) Några av sångerna kan med fördel användas i början av en andakt för att skapa en stilla och meditativ miljö för bönen. (T.ex. Stanna här . . .)

Ett par av sångerna är kanon. Ofta är det att föredra att begränsa sig till tvåstämmig kanon. Om t.ex. mansrösterna börjar första delen och kvinnorrösterna den andra (eller vice versa) klingar kanon klarare tack vare skillnaden i tonhöjd och klangfärg på de två stämmorna. En bra möjlighet att avsluta en kanon utan stora gester är att vänja församlingen vid att försångarens improviserar ett »Amen» vid slutet av någon stämma.

I ett material som erbjuder så rikhaltiga variationsmöjligheter av instrumental- och vokalsatser ligger det nära till hands att överlasta satsen. Det är lämpligt att i förväg göra upp en detaljerad plan för stäminsatserna och särskilt undvika att alla resurser utnyttjas samtidigt.

Detta förord stöder sig på broder Roberts omfattande förord och anvisningar i den amerikanska utgåvan »Music from Taizé«.

Denna andra samling Taizésånger har tillkommit som en följd av det stora intresse som visats den tidigare samlingen. Vi hoppas att den skall få vara till hjälp i församlingens böneliv och lovprisning.

PSALLITE DEO!

Hjo i juli 1986

Curt Lindström och Lars Åberg